

[Stegger Nielsen.]

Jeg glad ved, at der er givet Tilsagn om, at der vil blive klare og bestemte Anvisninger for dette Udvalgs Arbejde til Sikring af, at Ret og Billighed kan blive øvet ved den Bedømmelse, som dette Udvalg skal foretage.

Jeg tillader mig lige at spørge om, hvad jeg glemte i min første Tale, hvorvidt de enkelte Moderniseringsarbejder, der allerede kan være udført ved enkelte Baner — jeg tænker naturligvis ikke paa dem, der er udført for mange Aar tilbage, men i den nærmest forudgaaende Tid, fordi man jo havde haabet og ventet, at Moderniseringsloven var kommet hurtigere igennem, end det har vist sig at blive Tilfældet —, om disse kan blive taget med under Overvejelserne og maa medregnes blandt de Forhold, som Udvalget skal beskæftige sig med i den kommende Tid.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen rejste Spørgsmaalet om Laan til Kommunerne. Der skulde kun være Tale om dem, der var kommet i Vanskeligheder med store Beløb, kan jeg tænke mig, i Forbindelse med denne Modernisering. Jeg er ikke i Stand til at svare paa det nu, men jeg skal overveje det.

Det samme maa jeg sige med Hensyn til det næste Spørgsmaal. Jeg maa mene, at i hvert Fald de Foranstaltninger, der er paabegyndt, maa kunne tages med, men Spørgsmaalet er jo, hvis de allerede er gennemført, og for saadanne Arbejders Vedkommende maa jeg tage et vist Forbehold. Jeg skal overveje Spørgsmaalet; og da Sagen skal i Udvalg, kan jeg give nærmere Meddelelse derom i Udvalget.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dons: Da der er fremsat Ønske om Udvalgsbehandling, vil jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Uden for Dagsordenen har den højtærede Justitsminister Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg har herved den Ære for det høje Lands-ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 174 af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.*

Der findes i de gældende Regler om Behandlingen af Sager om Ildebrand den Bestemmelse, at der i de allerfleste Tilfælde skal optages retsligt Forhør om Brandaarsagen. Denne Bestemmelse er en administrativ Bestemmelse, som hviler paa et Cirkulære fra Rigsadvokaten af 21. Oktober 1921 til Statsadvokaterne og Politimestrene, men der findes i § 59 i Loven om Brandpolitiet paa Landet den Bestemmelse, at Udskrifter af alle de Forhør, som saaledes optages, skal indsendes til Statsadvokaten.

Nu har det igennem Aarene vist sig, at der derved foraarsages et betydeligt Arbejde for Statsadvokaturerne, som ikke staar i noget rimeligt Forhold til det, der derved opnaas. Det drejer sig om saa meget, at det for nogle af Statsadvokaternes Vedkommende betyder, at over 15 pCt. af de Sager, som de skal beskæftige sig med, er Sager, der angaar de Udskrifter af Forhør, som indsendes i Henhold til Brandpolitiloven; og af de Sager, som paa den Maade kommer ind, er det væsentligt under 1 pCt., som overhovedet giver Statsadvokaten Anledning til at rejse Sag. Tilsynet med, at Lovgivningens Bestemmelser overholdes, og med, at der efter Brandskader skrives ind for Overtrædelse af Lovgivningens Bestemmelser, hviler hos Politimesteren, der rejser de nødvendige Sager som Politisager.

Man har nu ment, at man for Brandsagerne kan følge de samme Regler, som gælder for alle andre Sager, hvor Paatalemyndigheden er henlagt til Politimesteren, og hvor kun de særlige Sager, der skal følges af Statsadvokaten, sendes frem til Statsadvokaturen. Man mener altsaa, at disse særlige Regler uden nogen Ulempe kunde bringes i Anvendelse ogsaa paa det Omraade, jeg her taler om. Naar Spørgsmaalet er rejst nu, skyldes det Ønsket om at spare baade det Papir, som anvendes til de i det store og hele overflødige Udskrifter, og det Arbejde, som paalægges Tjenestemændene rundt omkring paa Statsadvokaturerne.

Man kunde spørge, om den Bestemmelse, som nu foreslaas ophævet, dog ikke har sin Berettigelse som en lovmæssig Hjem-